

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 84.
Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Insula Mitilene.

Sibiu, 8 Novembre n.

O escadră franceză a intrat zilele trecute în apele mării egeice, a ocupat cele trei porturi de mare însemnătate strategică ale insulei turcesce *Mitilene*, a luat în stăpânire insula, și a pus mâna pe birourile vamale.

Asta e știrea cu care a fost surprinsă la începutul săptămânii acesteia presa europeană, diplomația europeană, și în prima linie guvernul Turciei, care de atunci ține ședințe în permanență, pentru a chibzuî bine ce e de făcut în fața acestui fapt neașteptat, dar' acum împlinit?

Raporturile diplomatice sunt de mult întrerupte întră Franța și Turcia, și sunt întrerupte din cauza sărăciei cu care se luptă Turcia și nu-i permite să-și împlinescă datorințele față de capitalistii francezi, cari au investit multe milioane în docurile și cheiurile din Constantinopol, fără nici un prospect sigur de a-și primi banii îndărăt.

Regularea afacerii, — de altcun de interes cu totul privat, — a luat-o în cele din urmă guvernul francez în mâinile sale, și după-ace tratările avute cu guvernul Turciei n'au dat nici un rezultat favorabil pentru supușii Franciei, interesați în cauză, — a urmat conflictul diplomatic franco-turc, care a intrat acum în faza nouă, espusă mai sus.

Ocuparea insulei *Mitilene* din partea escadrei franceze s'a întâmplat în secretul cel mai mare, așa, că nici comandantul escadrei n'a știut nimica despre scopul ce-l avea misiunea sa, fiindcă ordinul i-s'a dat sigilat, cu stricta îndrumare, să-l deschidă numai când va atinge un anumit punct al mării egeice.

De aici surprinderea și conster-narea.

Faptul, că comandantul escadrei franceze a căutat să pună numai decât mâna pe birourile vamale din insula *Mitilene*, ne esplică scopul urmărit, care nu pôte fi altul, decât încas-

sarea pe calea acesta a miliónelor franceze, împrumutate Turciei. Și dacă Turcia ar fi în stare, ca mâne să se achiteze de datoria acesta, escadra franceză ar puté să părăsescă de nou insula *Mitilene* și prin aceleași ape ale mării egeice să se reîntorcă acasă. Dar' eventualitatea acesta e eschisă nu de săvârșire, pentru-că Turcia nu pôte să plătescă, nici mii, cu atât mai puțin milióne.

Lucrul acesta îl știe foarte bine Franța, și tocmai de aceea s'a folosit de ocaziune, și pe lângă acesta justă pretensiune de a nu-și lăsa supușii să fie păgubiți în milióne, a mai ridicat și alte pretensiuni față de Turcia, pe cari Sultanul i-le va împlini fără opunere, pentru-că nu va avé încărto. Franța cere într-o notă diplomatică, ținută în termeni imperativi, — să i-se acorde protectoratul pe care l-a avut și mai nainte asupra popórelor creștine de sub stăpânirea turcescă, în scopul, ca mult maltratații Armeni și Macedoneni să aibă pe cineva care să i apere. Mai cere apoi Franța, ca guvernul turcesc să recunoscă de oficióse tóte școlele asociațiilor religioase, fie că sunt de naționalitate franceză sau stau numai sub scutul Franciei, și tot așa și tóte ospiciile și alte instituțiuni de caritate și umanitare, de pe teritoriul turcesc. În fine cere să i-se permită să ridice de nou școle în locul celor dărimate pe ocaziunea turburărilor armene, și ca Sultanul să recunoscă și întărescă în demnitatea sa pe noul patriarch din Chaldea.

Acestea sunt cererile Franciei, al cărei guvern e ferm decis să nu-și revóce escadra din porturile insulei *Mitilene* până nu vor fi tóte împlinite.

Cum am spus, Sultanul le va împlini, pentru-că nu va avé încărto. O opunere din partea Turciei n'ar puté decât să provóce încurcături și mai mari, să dee nascere la pretensiuni și mai multe și de așa natură, ca Sultanului să nu-i mai rămână alta de făcut, decât să și iee giamantanul și să plece din Europa, unde și de altcun i-s'a întunecat de mult sórele domniei.

La o ciocnire serióasă nu va ajunge deci tréba, cu atât mai puțin, că nici celelalte mari puteri europene nu se véd a fi dușmănóse pasului energic întreprins din partea Franciei întru apărarea intereselor sale și întru salvarea onórei și a demnității sale, ca mare putere. Ingrijitoriu pare a fi numai faptul, că prin cazul dat se inaugurează un nou metod în politica orientală, se stabilește o nouă procedură, care pôte să fie imitată și de alte puteri europene, cari încă își au interesele lor în Orient. Să ne gândim numai la eventualitatea, că sub același pretext pe care l'a folosit Franța, ar ocupa și Rusia, de exemplu *Constantinopolul*, — și avem înaintea ochilor întreaga primejdie a casului de precedentă, statuit din partea Franciei. Sau pôte tocmai în scopul acesta a fost statuit? Viitoriul va arăta. Deocamdată motiv de îngrijorare și de temere nu este, decât numai pentru „omul bolnav”, condamnat și de altcun de mult la mórte.

Sistemul bisericilor ortodoxe autocefale.

(Urmare).

Nu mai Biserica Răsăritului, urmând sistemul Bisericii autocefale naționale, pe bazele uneia și aceleași credințe, aceleași administrațiuni, și a aceleiași cult și disciplină bisericească, cu recunoșcerea întâietății de onóre Patriarhului de Constantinopol, le înfrunse pe amândouă: *Ea are atât unitatea întregii Biserici, cât și libertatea Bisericii parțiale*. Cine pôte nega că Biserica ortodoxă nu este una? Nu mărturisesc toți ortodoxii (120 milióne) aceeași credință? Nu avem cu toții aceeași administrațiune bisericească, conformă canónilor primelor sínóde ale Bisericii? Nu avem cu toții același cult, aceleași ceremonii, aceleași sărbători și aceleași obiceiuri și practice religioase? Rusul, Românul, Sârbul și Grecul, oriunde s'ar întâlni în lume, nu se socotesc ei frați întru credință? Nu merg ei și se închină în aceeași biserică, abstrațiune făcând de naționalitatea căreia aparțin? Nu se împărtaşesc ei în cas de necesitate în aceeași bise-

rică și de același preot? Nu botéză ei pe copiii lor? Nu săvârșesc nunta? Nu-și prohodesc pe iubii lor prin orice preot ortodox, fără să se intereseze cărei naționalități aparține acesta? Bisericile ortodoxe ale diferitelor naționalități nu se socotesc ele surori? Ear' Patriarhii, metropoliții sau conducătorii acestor biserici, nu schimbă la suirea lor pe tron epistole irenice, în semn de cunoștință și recunoșcerea reciprocă? Și la necesitate nu coréspund și se sfătuiesc întră ei asupra cestiunilor cari privesc întreaga biserică? Nu onoréză tóte aceste biserici pe Patriarhul de Constantinopol ca pe ierarhul care are întâietatea de onóre în întreaga Biserică a Orientului? Nu respectă tóte opiniunea Bisericii de Constantinopol ca a Bisericii surori mai mari, și la ori-ce lipsă nu se grupează tóte în jurul acestei Biserici, ca pe lângă centrul ortodoxiei?

Dar' Patriarhul ecumenic de Constantinopol nu este Papă al Bisericii de Orient. El nu pôte ordona în mod arbitrar în nici o biserică. El nu este stăpânul și suveranul bisericii; dar' exercită o influință morală superióră asupra tuturor celorlalți episcopi ortodoxi, așa pre cum fratele cel mai mare exercită o influință asupra fraților săi majori, fără însă a puté să le ordone. Fratele mai mare este în frunte și conduce pe ceilalți frați, fără siluire; ear' ceilalți îl urmăză de voe, îi cer părerea și sfatul și îl respectă, fără însă, ca prin onórea ce-i dau, să-i dee vre-un drept asupra lor sau a se impune lor.

Astfel este raportul Patriarhului ecumenic către Bisericile ortodoxe autocefale. Acestea compun, ca să zicem astfel, un fel de confederațiune sau familie de biserici surori: independente între ele; dar' cari au un centru moral, pe sora lor mai mare, Biserica de Constantinopol, care exercită asupra lor o influință morală și prin respectul ce i-se dă se menține unitatea familiei, sfătuind și dându-și opiniunea, ori de câte-ori i-se cere. Ea servește de centru prin care se unesc întră dinsele tóte aceste Biserici surori. O astfel de unire a Bisericii Ortodoxe, întemeiată pe aceeași credință, pe iubirea reciprocă frățescă și pe autoritatea morală, cari se recunosc de cătră tóte, surorii celei mai mari, Bisericii de Constantinopol, nu este ea óre mai preferabilă de cât unirea Bisericii Apusului, care se bazează pe supunerea órbă și

FOIȘORĂ

Din trecut.

— Completări la „schifele istorice din anul 1860”, scrise de Dr. At. M. Marienescu. —

de **Iosif Olariu.**

(Urmare.)

Am plecat supérat din *Gorui*a, spre *Giurgiova*, unde aveam coleg și fost conșcolar de pedagogie pe *Simeon Gușu*, ear' preot era bérânul *Iosif Pavloviciu*, ceva rudenie cu mine, pentru-că moșul meu era frate dulce cu strămoșul meu, *Martin Olariu*, dar' și-a schimbat numele în sêrbescul *Pavlovici* când s'a dus preot în *Giurgiova*, după cum dovedesc niște contracte referitóre la averea familiară, încheiate întră preotul *George* din *Giurgiova* și fratele meu *Martin Olariu*, și datate din anii 1798 și 1803.

Colegul meu era dat beției și nimic nu puteai isprăvi cu el după ameză; ear' preotul mi-a spus limpede, că el, ca paroch bér-

trân și asesor consistorial, din tinerețe cunoscut cu Patriarhul, care i-a primit feciorul, pe *Acsente*, în *Carloveț* și l'a dat la învățătură pe spesele sale, lăsându-l să studieze opt clase gimnasiale, cu tóte că feciorul i-a murit, nu pôte să cêră despărțire hierarhică de cătră Sêrbi, pentru-că ar comite act de nemulțămire față de Patriarhul sêrbesc. Mi-a spus însă, să las o adresă la el, și el va căuta să o subscie mai mulți ómeni de frunte din comună. Așa am făcut, fiindcă aveam vre-o patru adrese la mine.

De la *Giurgiova* am mers în drielul nopții la *Agadicu*, unde ajunsesem pe când cântau cocóșii de méză-nópte. Am dormit la un frate al mamei mele, *Vidu Simu*, om bértrân și prețuit în comună, ear' dimineța am mers la fostul meu învățătoriu *Vic. Popovici*, — în copilăria mea învățătoriu în *Maidan*, — care împreună cu unchiul meu *Vidu* au subscris o adresă, însă numai ei singuri, pentru-că ceilalți ómeni erau duși toți la țarină, la sêcerat de grâu.

Am lăsat 20 cr. pentru porto și 50 cr. pe seama omului care va duce scrisórea la postă, și rugând pe fostul meu învățătoriu să expedize adresa cel mult în decurs de trei zile, — am plecat la *Maidan*, deplin li-

niștit, pentru-că eram sigur că se va face cum am dispus.

În *Maidan* puțin am stat. Am schimbat câteva vorbe cu învățătoriu *Dan. Liuba*, care mi-a arătat scrisórea pe care o primise și el de la domnul *Marienescu*, ear' eu i-am dictat punctele pe cari să le bage în adresă și am plecat mai departe. Despre lucrul acesta își aduce bine aminte actualul învățătoriu din *Maidan*, *Sofron Liuba*, fiul repozatului *Danilă Liuba*, care știe cum m'am închis cu tată-seu în școlă și am scris, apoi am împachetat niște hârtii și am plecat, acasă la mama.

Iu ziua de 26 Iunie mă aflam în *Rachitova*, satul născerii mamei mele, unde ea avea frate pe preotul *Mihail Simu*, și pe *Toma Simu*, ginerele celuialt preot din comună, *Nicolae Stan*, pe când învățătoriu *Iancu Simu* îi era rudenie de aprópe. Dar' tocmai înrudirea și înscurirea acesta a fost cauza că în *Rachitova* n'am făcut nimica. Toți erau certați și îndușmăniți.

Mă preparasem să plec acasă, ca să fiu pe Sâmbăta în *Doman*, și nici nu dejunasem bine, când vine la mine un văr al mamei și mă întrebă, foarte îngrijorat, că: „ce a scris dascălul *Danilă* peste domni dîn *Oravița* și

Lugoj, pentru-că, după cum spune notariul, astăzi sau mâne are să fie închis de nu mai vede sórele?”

Știam că vărul mamei e om serios, membru în antistia comunală, în măsură deci de a ști lucruri multe dela notariul, care era încredințat lui, — de aceea simțind primejdia, fără a mai spune ceva mamei, am plecat la *Doman*. Și temându-mă să nu mă curenteze pretura din *Oravița* (de *Lugoj* nici prin minte nu 'mi trecea) am luat drumul pedestru peste dealuri, încunjurând potecile mai umblate, pentru-ca să nu convin cu ómeni cunoscuți.

Se însêrase când am intrat în școlă. N'am mai avut vreme să schimb hainele de pe mine, cari erau ude cum se cade, în urma grăbirii cu care am venit acasă, ci m'am pus numai decât să aleg scrisorile compromițtóre și să le nimicesc.

Un sgomot la ușă mă făcu însă se 'mi intrerup lucrarea. Ceva bătî în ușă și la răspunsul meu intrară la mine *Valencsics*, adjunct de prefectură din *Lugoj* și notariul *Foemel*. Afară rămăsese sergentul de gendarmi, care postase doi gendarmi la ușa școlii de cătră stradă și alți doi la ușa din curte, oprind astfel intrarea și eșirea din școlă,

servilă către un Papă stăpân arbitrar, absolut, cu puteri nemărginite și infalibil? Nu este mai nobilă unirea fraților deopotrivă și independenți într-o dinșii, onorând pe cel mai mare ca pe un centru moral al lor, cerându-i și urmându-i de bună voință sfaturile frățești, de cât o unire de servi, cari se supun orbiș la ordinele unui pontific arbitrar?

Acosta este deosebirea între unirea care există în Biserica Orientală și aceea care există în Biserica Apusului. Pe când în Biserica Apusului unirea bisericească sacrifică cu desăvârșire totă libertatea bisericilor parțiale, Biserica Orientală, de-și păstrează neclintită unitatea ei, ea însă precum am văzut, prin sistemul Bisericilor autocefale concordă cu această unitate întreaga și desăvârșită libertate posibilă a bisericilor parțiale. În Biserica Orientală fie-care Biserica Națională are viața sa proprie; se mișcă liber în ea; are existența sa proprie și desăvârșită. Are o autoritate înaltă administrativă și autocefalie proprie, în Sinodul Arhiepiscopilor și în Patriarhul sau Arhiepiscopul sau Metropolitul care este în fruntea lor, și această autoritate conduce afacerile ei independent de orice altă autoritate ecleziastică externă. Fie-care din aceste biserici își educă clerul ei în școlile ei proprii teologice. Ea hotărăsește cele privitoare la cult și disciplina bisericească, după necesitățile fie-cărei țări, având în vedere, bine înțeles, întru toate, totdeauna principiile și bazele pe cari sunt așezate toate bisericile ortodoxe; și a căror păstrare constituie unitatea întregei Biserici de Răsărit. Astfel, fie-care biserică parțială ortodoxă autocefală se desvâltă în libertate, și are o formă proprie a sa, numai din cauza caracterului național propriu al poporului ortodox căreia aparține aceea biserică. Și astfel aceeași biserică ortodoxă, în sine, după forma sa externă se presintă cu o formă deosebită, proprie a sa, rusă, română, sârbă, greacă etc. Educațiunea clerului, modul instruirii, predicii, cultul, arhitectura, pictura, muzica și disciplina bisericească în temple, precum și diferitele practici religioase, toate au și poartă în diferitele biserici naționale un caracter propriu al lor. Acastă deosebire însă nu suprimă unitatea lor, nu este ceva rău, ci mai mult o calitate proprie fie-căreia. Acosta este o probă, că în Biserica noastră Ortodoxă se concordează foarte bine unitatea întregului cu libertatea părților, adică a Bisericilor parțiale. Cu alte cuvinte Biserica Răsăritului realizează aceea ce nu poate realiza nici Biserica Apusului, nici bisericile protestante. Biserica Orientală nu este sfâșiată în mai multe biserici, precum foarte greșit susțin unii; nici subdivizată, precum este Biserica protestantă; pentru că Bisericile autocefale Ortodoxe numai întru cât privesc administrațiunea lor sunt despărțite între ele, nu însă și din punctul de vedere dogmatic. Ele, din punctul de vedere dogmatic, toate sunt unite într-o dinșee prin legăturile nedeslegate ale iubirii, care le unesc pe toate sub conducerea Patriarhului de Constantinopol recunoscut de toți cu înțietatea de onoare între toți Episcopii Bisericii Ortodoxe.

până și pe sôma fetiței mele, în etate de doi ani și jumătate.

După ce-mi spuse adjunctul că cine e, și că este împuternicit din partea prefectului dela Lugoj să confisce toate scrisorile compromițătoare, pe cari le va găsi la mine, — m'a provocat să-i arăt pe toate și să-i răspund la toate întrebările, spunând numai adevărul, căci altcum va fi rău de mine.

Întrebările puse au fost următoarele.

— De unde te cunosci cu *Marienescu*, ce ți-a scris și ce i-ai scris la Viena?

— Cu domnul *Marienescu* mă cunosc, — am răspuns eu, — de la cursul învățătoresc din anii 1858 și 1859, ținut în Lugoj, ear' scrișori ni-am scris așa, că eu am cules *balade* din popor și le-am trimis d-lui *Marienescu*.

— Dar' cu *Iacob Mureșan* dela Brașov și cu *Vasilie Manu* din București de unde te cunosci și ce ți-au scris?

— Cu domnul *Mureșan* nu mă cunosc personal; dar' l'am întrebat că unde am să trimit niște bani colectați pentru fondul *șincaian*, și el mi-a răspuns (nevoia învăță pe om să fie nascocitoriu). Cu domnul *Manu* de la București apoi mă țin cam înrudit. Tată-so trăiesc ca negustori în Oravița, și eu îl cercetez totdeauna când merg la Oravița,

Biserica Apusului din contră, accentuează unitatea întregului, până la despotismul absolut, cu sacrificarea ori-cărei libertăți a bisericilor naționale ce o compun. Ear' Biserica Protestantă, din contră, accentuează libertatea bisericilor parțiale, cu sacrificiul unității, până la desființarea nu numai a administrațiunei, dar' până la despărțirea dogmatică, și progresază cont.nuu în separațiuni, desbinându-se și ajungând până la cea mai desăvârșită anarhie și descompunere.

(Va urma.)

Chestiuni bisericesci.

Prin ce mijloce își poate preotul dobândi autoritatea, de care are în cariera sa trebuință?

de Vasile Gan adm. prot.

(Urmare.)

Calitățile ce preotul trebuie a le întruni în persoana sa, foarte frumos le espune Apostolul Pavel în trimiterea I. către Timoteiu C. 3 v. 1—5, zicând: „Se cade episcopului să fie fără prihană, al unei mieri bărbat, priveghetor, trez la minte, bine împodobit, iubitor de străini, învățătoriu, nebețiv, negrabnic a bate, nelacom la dobândă urită, ci blând, nesfădnic, neiuibitor de argint, casa sa bine chivernisind, feciori având ascultători, cu totă curăția, căci de nu scie cineva chivernisi casa sa, cum va purta grija de biserică lui Dzeu“.

Să pună fie-care din preoți la inimă ceea ce demandă Apostolul, și nu voiu fi dat de gol, susținând că de un astfelu de preot, jum îl potesce Pavel, nu se va deslipi nici un poporean, nu va avea dușman, ci tot fii, cari își ridică de departe pălăria și nu se pun curmeziș înaintea lui, nici îi fac viața nesuferită. Să pună preotul în praxă, în cât e pentru persoana sa, toate povețele, să nu lase nimic afară!

Într-o referințele noastre și având în vedere exigențele societății moderne, de la preot se mai potesce încă:

a) Să fie comunicativ și zelos întru esercierea virtuții, după zisa scripturii, că nimenea nu aprinde lumina și o pune sub obroc, ci o ține sus, ca să lumineze și să resfrângă razele în jurul său.

b) Preotul să dispună în măsură mare de toate cunoștințele, câte îi sunt de lipsă chemării sale, și mai cu deosebire de acele prin cari poporenii poate fi folositor în dăruirile zilnice.

Pentru vaza preotului nimic nu-i mai păgubitor ca aceea, când poporeanul e silit să-l pretereze, că nu-i poate da nici un sfat folositor, nici o învățătură.

Despre aceea să fim deplin dumeriți, că până ce preotul poate satisface exigențele poporului, până ce acela are încrederea că povețele preotului într-o împerejurare îi sunt de folos — nu se desparte de preotul său. Nime nu cerea doftor și doftorii străine, având pe cel bun al său.

Să se însemne bine acest moment! Preoții numai având însușiri pastorale covârșitoare pot fi siguri de influința lor asupra fiilor sufietesci. Făcția o iubim și prețuim, numai

ear' cu aceste ocațiuni vorbim mult despre *Vasile* și bătrânul mă pune totdeauna să-i scriu la București că cei de acasă cum se află.

— La Viena ce ai scris zilele trecute și de ce vrei să mergi la București?

— La Viena am trimis o rugare către senatul imperial și către Majestatea Sa, ca să se dea și nouă Românilor dreptul ce ni-se cuvine ca popor loial și supus. Rugarea am trimis-o d-lui *Andrei Mocsonyi*, membru al senatului imperial; și eu cred, domnule adjunct, ca să rugăm pe Dumnezeu și pe Imperatul ne este chiar o datorință creștină.

Adjunctul m'a întrerupt mănios, că datorința învățătorului este școlă, nu politică; și mai repetind odată întrebarea, că pentru-ce vreau să merg la București, am răspuns următoarele:

— La București voiam să merg, pentru-că tata Maniu m'a îndemnat să mă duc la *Vasilie*, care 'mi va căuta acolo un post mai bun decât dascăl'ia mea de aici, cu care mă năjesc mult și abia capăt 200 fl. la an. Dar' vedând că nu mi-se dă îngăduință și pașaport, am părăsit gândul trecerii la București, fiind-că și de altcum am soție și doi copii, pe cari nu 'i pot părăsi așa ușor.

(Va urma.)

fiind aprinsă, căci îi tragem folosul. Când nu mai are unsore, când firul din ea ce poate da lumina, s'a gătat — ca ceva netrebnic se dă la o parte și luminează și sfieșnic.

Ar fi foarte detestabil, când s'ar adevăra la preoți, că îndată ce părăsesc școlile, în cari și-au dobândit cultura, nu mai fac nimic pentru propășirea lor înainte cu lumea. Unii ca aceia iau în deșert și nu respectază porunca lui Christos, care dice: Fiți desevârșiți precum Tatăl vostru din ceruri este!

Și această poruncă numai prin continuă lectură, continuă activitate spirituală se poate împlini.

Preotul ca dirigător.

Srălucind preotul cu toate virtuțile, mai are trebuință să le pună în praxă, să scie conduce pe fiii săi sufietesci.

A fi model nu e destul. Din perfecțiunea preotului nu neapărat urmăzează perfecțiunea turmei cuvântătoare. Sunt mulți preoți cari de-și au toate calitățile bune, nu ajung la mare rezultat. Causa poate fi, se înțelege, ori-că le lipsește tactul cuvenit întru a conduce, ori apoi fiind ômeni ai lui „lasă-mă lasate-voi“, nu își dau destulă silință de a fi indispensabili pentru popor.

Ambe felurile de preoți umblă pe căi greșite și activitatea lor, într-adevăr! va fi lipsită de ori-ce rodă. Se va pute aplica și lor zisa scripturii: „Pomul ce nu aduce rîde bune se taie și în foc se aruncă“.

În cât e pentru categoria celor dintâi, căroră le place a se ține la distanță față de fiii lor, cari masca sfînteniei o folosesc spre străine treburi, li-se poate zice cu Pavel: „Eară împreună lucrând ne și rugăm, ca să nu luăm voi darul lui Dzeu în deșert (Corinteni 6, 1)“.

Adevărat! Preotul nu e persoană, care trăiesc singur și-și pântecului său. El e următorul lui Christos, Christos, scim, nu Lui și-a făcut spre plăcere, ci tuturor. Pentru lume s'a jertfit, asemenea Apostolii. Zice Pavel: „Nu ale sale fiște-carele, ci și ale altora fiște-cine se căutați“. (Filipensi 2, 4) „Că se cuvine episcopului să fie fără de prihană, ca un ispravnic al lui Dzeu, nefăcând spre plăcerea sa (Tit 1, 7)“. Și cumcă însuși Pavel așa a urmat, se vede din trimiterea către Corinteni (4, 10), unde zice despre sine: „În totă vremea omorîrea Domnului nostru Iisus Christos în trup purtându-o, ca și viața lui Iisus să se arete în trupul nostru“.

Dacă oficiului lor s'au jertfit Apostolii, ca următori ai lui Christos, și părinții bisericiei creștine — oficiului se ne dedicăm cu trup și suflet și noi, preoții moderni, și pentru chemare să ne jertfim!

Gloria nu se câștigă zăcînd în amorțelă. Gloria e pasere măestră, care își alege capetele luptătorilor, — pe ele se așază. Îndată ce cineva părăsește terenul de muncă, ea se retrage, — fuge. Gloria părăsește pe cel netrebnic.

Să ne notăm bine: Poporul cunoște foarte bine preoții lui devotați. Instinctiv face deosebirea între preoții activi, sîrguincioși și cei nepăsători: leneși, egoiști. Nu învrednicește de încrederea sa pe cesti din urmă măcar cât ar dori-o.

Nota caracteristică a preotului să fie deci martiriul. Totul pentru obște și numai ce este indispensabil, fără ce nu poate exista, — pentru sine.

A esti preoți trebuie să poporului, și glasul lor îl ascultă poporul.

Dar' dacă e indispensabilă condițiune pentru preot activitatea pe toate terenurile și jertfirea sa pentru chemare, tot atât de indispensabilă condițiune e a doua, ca să aibă tactul recerut, rutina de a conduce, fără care plăcut înaintea poporului nu se poate face.

Un tată, care de câte-ori agrăsece pe copilul său, bățul din mână nu-i cade, nici vorbesce o singură vorbă cu acela, fără a-l lovi odată, ca să țină în minte ce-i spune — nu poate stîrni dragoste, nici atragere către el în copilul său. Căci de-și binele copilului îl voește, de-și din rivna de a-l îndrepta își pedepsește copilul, totuși copilul nu îl va stima, nici se va îndrepta; ba poate va deveni mai detestabil, cu apucături și mai rele de cât mai înainte. Firea omului e de așa. Și când scie că ferea are să o capete, vedînd că i-se poartă și mîere pe dinainte, cugetă că nu e ferea așa de amară, cum se crede, și o primesce.

Iată ce însemnătate are pentru preot tactul și rutina în conducere!

Precum în educațiune de la mijloce deprinde reușita, astfel în activitatea pastorală a preotului de la tactul său atîrnă: să aibă sporiu, ori să nu aibă.

Astfel acest lucru e atât de clar, că nu mai încapă nici o discuțiune. Înși-ne scim din zilnica experiență, că de câte-ori după gustul lui ne apropiem de popor, la mari lucruri îl putem aduce, cari cu poruncă nici odată nu le-am putut sevărși; înși-ne scim, că de câte-ori suntem dârji, arțăgoși cu poporul, — dirj, arțăgos devine el.

Cum e cauza, va fi efectul. Proverbul obștește: „Cum e popa e și satul“, — își are deplină îndreptățire. (Va urma.)

Revistă esternă

Conflictul franceso-turc. Escadra francesă de sub comanda admiralului *Caillard* a ajuns la *Mitilene* și a ocupat cele trei porturi ale insulei.

De altcum conflictul abia acum a intrat în fasă acută, fiind-că guvernul francez acum nu se mai restrînge numai la atacarea docurilor și la pretensiunii *Lorando*, ci pretinde aplanarea tuturor diferențelor pendente încă. În această privință consilierul *Bapst* a transpus Porții adevărat ultimă, căruia Porța va trebui să-i satisfacă din punct în punct.

În nota adresată Porții se pretinde necondiționată împlinire a următoarelor patru puncte:

1. Recunoșterea oficială a tuturor școlilor de sub protectoratul Francei, ori susținute de societăți religioase franceze;
2. recunoșterea tuturor spitalelor franceze și a celor ce aparțin lor;
3. indemnizare pentru edificarea de nou a școlilor și altor institute de acest felu, puse în stare de funcțiune în urma turburărilor armene din 1895 și 1896;
4. recunoșterea noului patriarh chaldeu.

Nota se încheie cu declarațiunea, că Franța nu va mai suferi trăgănări și dosiri.

(Insula *Mitilene* d'n punct de vedere strategic domină calea ce duce la Dardanele și golful *Smyrnei*; e lângă țărmul asiatic al Asiei-mici, la distanță de circa 500 kilometri de la Constantinopol; cea mai mare lungime 'i e de 71 kilometri, ear' cea mai mare lățime de 44 kilometri. Locuitori are circa 60.000. În vechime se cheama *Lesbos* și de acest nume e înscopiată cea mai imorală epocă a poporului elin. Era în Lesbos chiar și o școlă, în care fetele primiau instrucțiune în — arta iubirii. Poeta *Sapho* încă a fost elevă a școlii acesteia.)

*

Prietinie bulgaro-sârbă. Membrii sobraniei (dieta bulgară) și-au notificat la Belgrad dorința de a cerceta corporativ pe membrii scupineii (dieta sârbă). Acestui început de prietinie bulgaro-sârbă i-se atribue mare însemnătate politică.

*

Li-Hung-Ceang, marele diplomat al Chinei a răposat Mercuri noaptea în Peking.

Li s'a născut în 1823 în satul *Hueilung* din provincia *Au-Ho*. Primul fapt, prin care și-a atras asupra-și atențiunea curții împărătesci, a fost sufocarea răscolii *Taiping* din provincia *Ngan-Hui* în 1853. S'a ridicat apoi la tot mai înalte dignități până la rangul de vice-rege. Cel mai iscusit diplomat al imperiului chinez, în toate afacerile mai dificile el era parlamentarul curții împărătesci; pacea de la *Simonoseki*, urmată după războiul japo-chinez din 1894—1895 este opera lui. Nu mai puțin merit are și în aplanarea conflictului între China și puterile europene, provocat de răscolii boxerilor; ear' în timpul din urmă fusese reprezentantul curții în tratativele cu Rusia referitor la evacuarea *Mandjuriei*.

Li-Hung-Ceang anii trecuți a făcut călătorii și prin Europa, și în cât curtea chineză se arată aplecată să introducă reforme în imperiu, meritul e în prima linie a lui *Li-Hung-Ceang*.

Li e de origine de rînd, din familie săracă, și tot ce și-a câștigat în viață: avere, nobilime, ranguri și titluri, și-a câștigat prin hărnicia lui proprie. În el China pierde pe cel mai valoros diplomat și bărbat de stat. I-se și dase de altcum porecla de „*Bismarck* al Orientului“.

NOUȚĂȚI

Sfințirea bisericii din Stena. Duminecă, în 21 Octombrie s'a făcut sfințirea bisericii gr.-ort. române din Stena, tractul Colhalmului. Actul sfințirii a fost servit prin asesorul consistorial P. O. D. Nicolae Ivan, căruia i-s'a făcut frumoasă ovațiune din partea poporațiunii române din acelea părți. În numărul viitoriu vom da un raport amănunțit despre decurgerea actului de sfințire.

Hirotoniri. Înaltpreasfinția Sa metropolitul a hirotonit zilele acestea întru preoți pe următorii clerici absoluți: *Iacob Steflea*, ales paroh în parochia a III. din Seliște, în locul veteranului preot *Marcu*, trecut la pensie; *Valeriu Scutea*, ales paroh în Păucea, (tractul Mediașului), *Ioan Savu* ales paroh în Veseud (tractul Agnitei), și *Parteniu Mateiu*, ales paroh în Corunca (tractul Murș-Oșorheului).

Cateheți. Pentru elevii gr.-or. de la școalele din Sighișoara: gimnasiul luteran, școala civilă de fete, școala de meserii, — cele două de stat — e instituit catechet protopresbiterul *Demitru Moldovan*; la școala elementară de stat parohul *Ambrosiu Stoicoci*; ear' la școala elementară ev. lut. și la școala de meserii ev. lut. parohul *Ioan Muntean*.

Parochi noi. Duminecă (3 Novembre n.) s'a efectuat alegerea de paroh în Gârda de Jos (tractul Câmpeni), fiind ales candidatul *Simeon Morcan*. Din 63 voturi alesul a întrunit 48, ear' 15 au fost date candidatului *Mihail Contes*.

Pentru parochia Sânger (lângă Murș-Oșorheiu) este ales și întărit paroh clerical absolut *Demetriu Moisin*, acum învățătoriu în Toplița-română.

„Preoți și sate românesci...” Nicolae Iorga, profesor de istorie la universitatea din București va începe în numărul de la 15 Novembre al „Noiei Reviste Române” publicarea unui ciclu de articoli sub titlul: „Preoți și sate românesci din Ardeal în secolul XVIII, după corespondența acum descoperită a episcopului neunit *Dionisie Novacovici*”. (Abonamentul la „Noua Rev. Română” costă pe 6 luni 12 corone ediția de lux și 7 corone ediția ordinară).

Profanarea altariului. Duminecă s'a întâmplat în Bălinț (Căraș-Severin) unul dintr-cele mai criminale atentate la sfințenia altariului și la simțul religios al creștinilor noștri de acolo. *Gendarmi cu baioneta pe pușcă și cu pălăria pe cap au intrat în altariul bisericii gr.-or. de acolo, prin ușa împărătescă.*

După cum cetim în „Drapelul” din Lugoj, cazul s'a întâmplat astfel: Românii gr. or. din Bălinț și-au clădit o școală frumoasă confesională, în butul tuturor pedecilor puse de protopretorul *Hirschl Adolf*, care voia mult să facă în Bălinț școală comunală. Duminecă (3 Novembre n.) având să se facă sfințirea școlei, poporeni au eșit întru întimpinarea protopresbiterului tractual *G. Sârb* la gara din Bălinț, având în frunte un convoi de călăreți cu stegulețe de hârtie în tricolorul românesc. Protopresbiterul însă nefiind avisat despre acesta, sosise pe la Babșa, cu trăsura. Cu trenul a sosit însă a casă protopretorul *Hirschl*, care având la inimă pe balingeni încă de la alegerea dietale, a prins prilejul cu stegulețele, spre a-și răbuna. A alarmat gendarmi și i-a trimis să confiscie stegulețele și să dețină pe purtătorii acelora. După terminarea liturghiei poporul eșind din biserică pentru a urma pe preoți cu litia, s'a vădut față în față cu cinci gendarmi, cari stăteau în mijlocul drumului, în fața bisericii. Fără a-i lua în seamă poporul a mers la școala cea nouă, unde preoții au început serviciul sfințirii. În decursul serviciului gendarmii chiamau afară unul câte unul pe poporeni și i luau la răspundere pentru stegulețe; apoi s'au dus la biserică și cu baioneta pe pușcă, gata de împuns, și cu pălăriile pe cap au intrat până în altariu, chiar pe ușa împărătescă, scormonind și căutând după stegulețe. Zadarnic protestase contra acestei nelegiuiri episcopul, care rămăsese în biserică până se va reîntoarce de la școala litia; gendarmii l'au dat la o parte. De sine înțeles, că în biserică n'au aflat nimic. Nelegiuirea însă s'a făcut; au profanat sfințenia altariului. Va primi ore biserică noastră satisfacția cuvenită pentru această batjocorire?

Instituiți de învățatori. Consistoriul a întărit alegerea de învățatori a următorilor: *Ioan Buta* la școala noastră din Viscer; diaconul *David Pop* din Poiana sărată. la școala din Herman (Brașov), *Galacteon Bica* la școala din Făgăraș, *Galacteon Stelea* la școala din Sâmbăta de Jos, *Vincențiu Minea* la școala din Toderița, cu condiția însă, ca în termen de 20 zile să-și nostrifice diploma; și *Nicolae Giurgiu* la școala din Șasa (Lupșa). În fine, la postul rămas vacant prin trecerea diaconului *David Pop* la școala din Herman, la școala din Poiana-sărată a numit învățătoriu provisoriu pe *Constantin Pop*, fiu al numitei comune.

Ducele de Abruzzo pe la jumătatea lunii Februarie va călători la America, în Alasca, de unde va pleca în o nouă expediție la polul nordic. Ducele intenționează, ca de astădată să ajungă până chiar la pol.

Trei episcopi noi. Fôa oficială publică în numărul de Luni decretale despre numirea a trei episcopi rom. catolici. Anume: contele *Széchenyi Miklós*, fost până acum abate de Iaák, e numit episcop în *Iaurin* (Győr), Dr. *István Vilmos* episcop în *Sabaria* (Szombathely), ear' prelatul Dr. *Várossy Gyula*, fost până acum director al seminarului teologic din Budapesta, e numit episcop în *Alba-regală*.

Necrolog. Susemnații cu inima zdrobită de durere aducem la cunoștință tuturor rudeniilor, pretinilor și cunoscuților, ca prea buna noastră soție, soră, mătușă și cumnată *Iustina Cosma* n. *Subu* cassiera „Reuniunii femeilor române gr.-or. din Roșia” după un morb greu și îndelungat, fiind împătășită cu ss. Taine și-a dat nobilul suflet în mâinile creatoriului la 3 Novembre orele 11½ a. m. în al 63 an al vieții și în al 28 an al fericeitei sale căsătorii. Rămășițele pământesci ale răposatei s'au depus spre vecinica odihnă în cimitirul gr.-cat. din Roșia, Marți 5 Novembre a. e., la orele 1 p. m. Să-i fie țărina ușoară, și memoria binecuvântată! *George Cosma* ca sot, *Ana Suba* ca sora, v. d. *Roza Suba* n. *Vuzdugan*, v. d. *Stefan Moritz*, *Iuliana Gruber*, *Ecaterina Cosma* m. *Gruber*, *Ioan Cosma* paroh gr.-or., *Nicolae Cosma*, cumnați și cumnate. *Roza Dietrich*, *Ioan Dietrich*, *Pascu Suba*, *Ioan Suba*, *Iustina Suba* m. *Tomuș*, *Ana Suba*, *Mali Suba* m. *Bidiga*, *Ferencz Dietrich* nepoți și nepoțe.

Concertul altistei Elena Cunțan. Mercuri seara s'a dat în sala de la Musikverein concertul anunțat și de acest ziar, al d-șorei *Cunțan*, cu concursul violinistului din loc *Franz Czerny*.

Increderea concertantei pusă în sprijinul publicului sibian s'a justificat în de-a-juns prin participarea la acest concert în număr destul de însemnat, după spațiul cel cuprinde sala de la Musikverein.

După depărtarea din Sibiu a d-șorei *Cunțan* la conservatorul din Berlin pășirea sa pe bină era așteptată cu nerăbdare atât din partea celor ce o cunoscău din concertele Reuniunii de muzică de aici, cât și din a acelora, cari acum de prima dată voiau să o audă.

Între frenetice aplause d-șora concertantă însoțită de toți binecunoscuta pianistă din loc *M. St. d-șora Minerva Dr. Bro'e*, apare pe podiu executând cu rară pricepere punctul 1. constatător din trei cântece ale artistului nostru *G. Dima*, anume: a) „Cântecul păstorului” b) „Pe când soroale de vară” și „Squidila”.

Deja la punctul prim concertanta a dovedit, că dispune de o voce de alt dulce, melancolică, și prin corectă executare a fie-cărui punct din program s'a dovedit a fi demnă de școala musicală ce a făcut-o la Berlin. A și fost viu și frenetic aplaudată după fie-care cântare și de repetite-ori rechemată pe bină.

Violinistul *Franz Czerny* a executat punctul 2 din program cu deosebită pricepere și artă. Aplausele ce au acoperit acest punct păreau a nu mai avea sfârșit. Tot acesta s'a distins și în executarea punctului 6 din program.

Acompaniamentul la pian l'a provădut la toate punctele din program distinsa pianistă *Dna E. Brote*, cu cunoscuta-i pricepere artistică musicală.

Preste tot luat concertul D-șorei *Cunțan* a succes pe deplin și dacă totuși — după părerea unora — n'a cântat mai mult românește, să fim cu indulgență, că ce nu s'a făcut acum se va face în viitor, ear' noi nu mai bucura ne putem, având în D-șora *Cunțan* o cântăreță, care face cinstă neamului său.

Stipendisti noi. În ședința de la 25 Octobrie consistoriul archidieceșan a votat cele două stipendii de câte 120 corone din „*Fundațiunea Cologea*” tinerilor *Andrei Nicola* stud. jurist la universitatea din Cluj, și *Vasilie Cucu* stud. cl. VIII. la gimnasiul nostru din Brașov.

Oficieri pedepsiți. Înainte cu câteva luni s'a întâmplat în *Olmütz*, că într'un restaurant comerciantul *Aufrecht* a fost „insultat” (adecă bătut cum se cade) din partea câtorva oficeri. Casul fiind arătat la comanda militară, s'a introdus cercetare și în urma aceleia locotenentul *Strosse* a fost osândit zilele trecute la două săptămâni închisore de garnisonă, ear' sublocotenentul *Eder* la trei zile carcer de oadaie. — Grozavă pedepsă!

Furnisări de ovės. La direcțiunea hergheliei din Făgăraș se va ține în 18 Novembre st. n. licitațiune, pe basa ofertelor în scris, pentru furnizarea a 3500 m. m. de ovės. Ofertantul trebuie să se oblige a furniza cel puțin 200 m. metrice.

Padure în flacări. Pădurea din hotarul Izei, nu departe de Hust (în Marmăția) arde de câteva zile. Focul e estins pe teritoriul așa de mare, în cât luminează până la distanță de ore întregi. Tote silințele de a'1 stingă sunt zadarnice.

Petrecere în Avrig. Reuniunea femeilor române din Avrig invită la petrecerea împreună cu joc, concert și tombolă, care se va aranja cu concursul unui grup de teologi din Sibiu *Duminecă*, în 10 Novembre st. n., în sala hotelului comunal din Avrig. Prețul de intrare: de persoană: locul I 1 cor., locul II 60 fil., locul III 40 fil. Biletele de intrare servesc totodată și ca bilete la tombolă. Începutul precis la 7½ ore seara. Suprasolvirile se vor cuita pe cale ziaristică.

Frații șahului, *Mohamed Riza* (de 17 ani) și *Ahmed Riza* (de 18 ani), după cum vestesc zările rusești, vor sosi zilele acestea în Caucaz, de unde vor călători mai departe spre Viena. Șahul i-a trimis să facă în străinătate călătorii, pentru-ca în Viena și în alte orașe mari să-și câștige cultură europeană.

Catastrofa de tren în Bulgaria. În gară Gornea-Banea de pe linia Sofia-Radomir un tren de povară a bui pe un tren mixt, care tocmai era să plece. Două vagoane din urmă, îndesuite de călători, s'au sfărmat; cinci călători au fost uciși, trei au fost răniți grav, ear' douăzeci au scăpat cu răni mai puțin periculoase. Causa nenorocirii e șeful de gară, care a dispus plecarea trenului de povară fără să se fi dat signalul.

Premiul de 100.000 de franci, destinat pentru inventatorul balonului dirigibil, a fost conferit totuși lui *Santos-Dumont*. Anume, săptămâna acesta juriul a hotărât cu 13 voturi contra 9 (trei membri n'au votat) să-i deie premiul fără nici o restricțiune.

Boicotarea corăbiilor engleze. Secretariul camerei comerciale din Genua a notificat la Haga, că lucrătorii de port din Genua s'au alăturat la acțiunea de boicotare a corăbiilor engleze.

Nr. 748/1901.

Concurs.

De la „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român” cu începutul anului școlar 1901/2 sunt de conferit următoarele stipendii:

1. Un stipendiu *Ioan Roman* de 120 cor. destinat pentru studenți români de gimnasiu ori școală reală.

2. Un stipendiu de 80 cor. din „*Fundațiunea studentului de clasa a V Emilii Dionisiu Basiota Dămbulu din Abrud*”, destinat pentru studenți români de gimnasiu ori școală reală, originari din munții apuseni ai Transilvaniei sau din districtul Năsăudului; vor fi preferiți cei înrudiți cu familia Basiota, fără considerare la ținutul de unde sunt originari.

3. Un stipendiu de 100 cor. din „*Fondul Avram Iancu*”, destinat pentru studenți români de gimnasiu, școală reală sau comercială.

4. Un stipendiu de 120 cor. din „*Fundațiunea Ioan Gallianu*”, destinat pentru studenți români de gimnasiu; vor fi preferiți, ceteris paribus, rudele fundatorului din familiile „Popu” și „Antonu”.

5. Un stipendiu de 80 cor. din „*Fundațiunea Dr. Ioan Moga și soția Ana născută Bologa*”, destinat pentru fete de naționalitate română din Ardeal, cari frecventază vr'o școală românească, în prima linie școala civilă de fete a Asociațiunii sau școala elementară de fete a „Reuniunii femeilor române din Sibiu”; vor fi preferite, ceteris paribus, fetele cari vor pute documenta, că sunt înrudite cu familia Dr. Ioan Moga sau cu familia Bologa.

Cererile pentru aceste stipendii au să se înainteze comitetului central al Asociațiunii în Sibiu (Str. Morii Nr. 8) până la 30 Novembre a. c., provădute cu următoarele documente:

- atestat de botez;
- testimoniu școlar de pe semestrul din urmă al anului școlar 1900—1901;
- atestat de paupertate.
- eventualul document de înrudire.

Cererile întrate după termen nu se vor considera.

Sibiu, din ședința comitetului central al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, ținută la 27 Octobrie 1901.

Ioșif Sterca Șuluțu

Dr. Ben
secret. II.

FELIURIMI

Originea ploierului dată din timpurile uitate ale evului vechiu. Profesorul *Lajard* cu ocaziunea săpăturilor la orașul *Ninive* a aflat un bas-relief care reprezenta un domnitoriu assirian stând sub un ploieriu. În China și Iaponia ploierul e în us din timpuri foarte străvechi. Iaponezii și Iaponezele deja înainte cu veacuri de ani aveau ploierul ca tovarăș nedespărțit ori de câte ori eșiau de-acasă; chiar și ajustarea soldaților pretindea un ventril mic și un ploieriu cât o sațră, pentru fie-care. Pe un manuscris al psalmilor lui David, păstrat în muzeul britic din Londra, se vede pictat un rege, asupra căruia un sclav ține un ploieriu. Dovedă că onorabilul parapleu a ajuns pe la noi din țările ostice. În secolul XVII și-a făcut intrarea în Italia, ear' eu un secol mai târziu în Anglia. În Anglia însă timp îndelungat era obiect de lăudă și scump, numai al damelor de elită; bărbații și Evele de rând nu l' purtau. Cu încetul a trecut apoi și în celelalte țări, devenind seculă așa de vulgară, în cât acum chiar și Vetter Mișu din Cisnădișora poartă ploieriu, ca nu cumva să i-se ude căciula și tundra.

Înțelepciunea sēcucă. Într-o secul din Ciuc și cei din Treiscaune există încă din vremuri bătrâne rivalitate în privința cumințeniei. Pentru a scote la ivelă: cari sunt mai cuminți, odată s'au hotărât cei din Ciuc să pună la probă pe cei din Treiscaune. Anume: să plece o deputațiune de trei inși în comitatul vecin, ducând în straiță șapte ridichi, și dacă cei din Treiscaune vor ghici ce e în straiță și câte? — atunci în adevăr aia sunt mai cuminți. Și plecă seculii noștri pe valea seculă n sus și când ajung în hotarul Treiscaunelor dau de unul care cosea. Stau puțin de vorbă cu el, ba i mai cer și apă de beut, și din vorbă n vorbă i spun scopul călătoriei. După-ce s'au odihnit de ajuns, seculii ciucani plecă mai departe, dar cosășul îi agrăescă se-i lase mai bucuos lui cele șapte ridichi, fiind-că pe năduf se ofilesc până ajung ei în sat cu ele. Ciucanii, uind că ei inși și povestiseră ce și cât au în straiță, stau și se nimesc; apoi unul dintr- ei răspund următoarele: Al dracului cap! Dacă și dă ești atât de cumințe, apoi cât de cumințe vor fi cei din sat! — și convingi că seculii din Treiscaune sunt mai cuminți, s'au re-n-tors a casă.

Notiță oficială.

Se aduce la cunoștința publicului nostru, că *calindariul archidieceșan* va apăre la finea acestei săptămâni.

Calindariul archidieceșan cu șematismul bisericii noastre archidieceșane și al dieceselor sufragane, cu un cuprins literar bogat, cu îndrumări pentru învățatori în ce privesce afacerile fondului de pensiuni, cu indicarea evangeliilor și a glasurilor, cu tēgurile de țără, este indispensabil pentru preoțimea, pentru învățătorimea și pentru toți cărturarii noștri.

În celelalte a se adresa la librăria archidieceșană.

Nr. 188/901

[224] 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în comuna bisericească *Valea-verde* de clasa III, se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele sunt cele cuprinse în *côla B.* pentru întregirea venitelor preoțesci de la stat.

Doritorii de a ocupa acest post se trimită petițiunile lor concursuale instruite conform normelor în vigoare în termenul deschis la subsemnatul oficiu protopresbiterial.

Câmpeni, 28 Septembrie, 1901.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al tracutului Câmpenilor în conțelegere cu comitetul parochial.

Romul Furdul
protopop

[223] 3—3

Concurs

În urma rezoluțiunei Preaveneratului Consistoriu archidieceșan Nr. 9677/1901 școl. urmând a se întregi postul al patrulea de învățător la școala noastră din *Avrig*, se escrie concurs cu termen de 15 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

Salariu fundamental 600 cor.

Relut de cuartir 40 cor.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și înainta cererile lor concursuale, instruite conform normelor în vigoare Preaonoratului oficiu

protopresbiterial gr. or. al Avrigului, în termenul indicat.

Din ședința extraordinară a comitetului parochial, ținută în Avrig la 18 Octombrie 1901.

Ioan David
președ. comitet. par.

Ioan Racotă
notariul comitet. par.

Nr. 639/901

Văduț!

Ioan Căndea
protopresb.

La **Librăria Tipografiei Archidieceșane** se află de vânzare:

Ce-i cerul de Camille Flammarion C. 1-50

Din romanul unei vieți, de Stefan Braborescu 1—
trimise cu posta pentru fiecare exemplar 10 bani mai mult.

500 florini

plătesc celui-ce ar mai căpăta vr'o dată durere de dinți ori îi va mirosi gura după-ace va folosi **apa de dinți a lui Bartilla**, o sticlă cu 35 cr. (Pentru pachetare 10 cr. deosebit). **Erezi A. Bartilla** (E. Winkler), Viena, 19/1., Sommergasse 1. — Să se ceară pretutindenea apriat apa de dinți a lui Bartilla. Denunțări de falsificare vor fi bine plătite. La locurile, unde nu se poate căpăta, trimit 7 sticle cu 2 fl. 60 cr. franco. — **Deposit în Sibiu** la farmacia „**Vulturul**” C. Müller, piața mare; farmacia **Molnar**, strada Cîsnădiei 59. [226] 1—

Fotografiile grupurilor

(6 bucăți cu grupuri diferite), cari au luat parte la „Petrecerea populară” aranjată în 9/22 Septembrie 1901 de „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român” se efectuează în opt zile dela data primirii comandei cu prețul de **3 corone** bucata (măr. 48/32) plus pachetare și porto postal prin * * * * *

* **Librăria Tipografiei archidieceșane.** *

Povești pentru anul prim școlar.

Lecțiuni după treptele formale de

Dr. Petru Șpan.

Se poate procura cu prețul de **1 coronă** dela

Librăria Tipografiei archidieceșane.

A eșit de sub tipariu în Tipografia archidieceșană:

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvântarea I. P. S. Domn Ioan Metianu, arhiepiscop și metropolit și se află de vânzare la **Tipografia și Librăria archidieceșană în Sibiu** cu prețurile: broșat **7 cor.**, legat în pânză neagră **9-50 cor.**, ediție de lux broșat **8 cor.**, legat după cum se comandă.

La **Librăria Tipografiei archidieceșane din Sibiu** se află de vânzare:

Ciaslov (orologion)

tipărit cu litere străbune, cu binecuvântarea Înaltpreasfântiei Sale Domnului **Ioan Metianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Metropolit al Românilor din Ungaria și Transilvania.

Tabela de materii: Polunoșnița de toate zilele. — Polunoșnița Sâmbetei. — Rânduēla Utreniei — Ciasul dintău, al doilea și al șeselea. — Rânduēla Obedniței. — Ciasul al nouēlea. — Rânduēla Vecerniei. — Pavcernița cea mică și cea mare. — Slușba sfintei cuminēcături. — Cinstitul Paraclis. — Rugăciunile de masă. — Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului. — Troparele învierii, Bogorodicițele și ipacoi la cele 8 glasuri. — Troparele morților. — Troparele preste săptămână. — Troparele și Condacele sfinților de obște după rânduēla Sinacsariului. — Bogorodicițele troparelor ce se cântă preste tot anul la Vecernie și la Utrenie. — Sinacsariul pe toate lunile. — Pășchălia, care cuprinde 16 rubrici cu datele respective, începând cu anul 1901 până inclusive 1952. — Explicare despre rubricile Pășchăliei și folosirea acelor. — Însemnarea cum se cetesc Evangeliile Voscesnelor dela Dumineca întâia după Rusalii, a tuturor sfinților, până la a cincia Duminecă din Postul mare, preste toți anii.

Format octav, 397 pag. Prețul: broșat **2 cor.**, legat în pânză **2 cor.** 40 fl., legat în piele roșie cu copcii **4 cor.**

Op premiat de Academia Română.

Semințe
din
Agrul lui Christos.

Cuvântări bisericesci

de
Zacharia Boiu,
asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvântare arhierescă.

Tom. I.: **cuvântări la toate Duminecile de preste an.**
„ II.: „ **prasnicele și sărbătorile, precum și la casuale bisericesci.**
„ III.: **cuvântări la înmormântări parastase etc.,**

Prețul fiecărui tom 3 corone și porto postal.

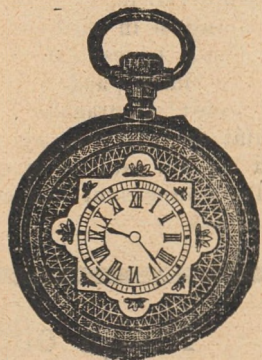
Se află de vânzare la **autorul** și la

Tipografia și librăria Archidieceșană Sibiu

Orologe de părete și deșteptătoare dela 1 fl. 50 cr. în sus.

* **Numai marfă bună și solidă.**

* **Prețuri eftine, garanție consciențioasă.**

Orologiu de dame de argint veritabil, mărime 30 mm., 5 fl. 50 cr.

Orologiu de domni, aceeași calitate, mărime 50 mm., 5 fl. 50 cr.

Orologiu de domni seu de dame, aceeași calitate, cu capac dublu, 7 fl. 25 cr.

JULIUS ERŐS

SIBIU

Strada Cîsnădiei Nr. 3.

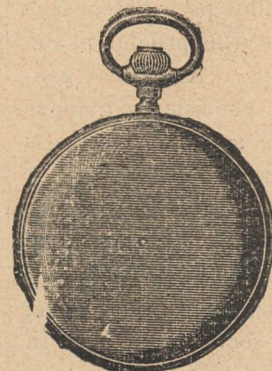
Cel mai mare deposit de orologe, juvaericele, aurării și argintării din Transilvania recomandă eftin și bun toate produsele ciasornicăriilor, juvaergiilor și opticiilor.

Potire, cruci, cadelnițe, candel pentru altar, etc., tacămuri și vase de masă cu prețurile originale de fabrică.

Cercei, inele, broșe și brățete cu seu fără petri scumpe.

Inele de căsătorie gata în ori-ce mărime.

Cadouri de nuntă și botez potrivite cu prețurile cele mai eftine. [113] 26—30

Orologiu de domni remontoir de nickel, 50 mm., cu 3 capace tari 4 fl. 25 cr.

Același cu cutie de oțel oxidat în negru 4 fl. 40 cr.

Același deschis, cu sticlă de cristal 3 fl. 50 cr.

Lanțuri de argint veritabil dela 1 fl. în sus. Lanțuri de aur veritabil dela 9 fl. în sus. Orologe deșteptătoare de nickel dela 1 fl. 60 cr. în sus. — Se trimite pe lângă rambursă; ce nu corespunde se schimbă imediat seu se trimit banii înapoi.

Reparaturi de orologe se esecută bine și eftin.